

Tradicions relacionades amb la vinya i Sant Vicenç

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Sant Vicenç de Montalt

Coordenades:

Latitud: 41.57861404329
Longitud: 2.5094224512577
UTM Est (X): 459104
UTM Nord (Y): 4603108

Classificació

Número de fitxa 08264 - 230
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es coneix per la bibliografia
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 13/02/2025 - 11:15

Descripció

Joan Amades (2006) explica la llegenda de Sant Vicenç, que és el patró de Sant Vicenç de Montalt, que segons sembla era vinater i amb una engruna de vi dolent feia tantes botes de vi com volia i de tantes menes com volgués. Per aquest motiu era venerat per tots aquells que conreaven la vinya o tenien negocis amb el vi. I a Sant Vicenç de Montalt, la vinya fou durant molts segles el principal conreu.

Amades recull diversos costums relacionats amb el conreu de la vinya i la protecció del sant patró. Diu que "tothom qui tenia vinyes portava a beneir una ampolleta de vi clar i una de negre. Després de feta la benedicció els pavordes de Sant Vicenç tornaven les ampolles als fidels, que en tiraven un raget a cada bóta i en mullaven un cep de cada vinya. El vi adquiria gràcia remeiera, i per això s'assegurava les vinyes contra la fil·loxera i d'obtenir una bona collita".

També explica (vol. IV, pp. 1042) que, igual que a Arenys de Mar feien amb Sant Zenó, a Sant Vicenç li posaven raïm natural a les mans de la imatge i que els pagesos de Sant Vicenç de Montalt, tot i que en aquell moment era Sant Vicenç de Lllavaneres, "rentaven la cara de la imatge [de Sant Vicenç] amb vi per tal que afavorís la collita del raïm i totes les feines relacionades amb l'elaboració del vi. El veïnat tenia tanta fe en aquesta pràctica, que l'any en què la collita no anava bé creia que els eixerits dels pabordes encarregats de rentar la cara de la imatge, en lloc de complir llur promesa, havien preferit beure's el vi, sense tenir en compte que perjudicaven el comú" (vol. I, pp. 550).

Bibliografia

AMADES, Joan (2006). *Costumari català. El curs de l'any*. Barcelona: Edicions 62.